

De restitutōe liber tertius

sententia. ait Greg. xi. q. iij. et
dis. xxiiij. habuisse. In nullo
tū cāu ad obuiā dū hmōi pi-
culis vel mal' dū adultera vel
adule q̄rere aborsū vel mortē
pūuli. xxij. q. iij. c. faciat.

¶ Qū debeat fieri restitutio
quod tñinet in se magnā dif-
ficultatem. Cap. viij.

Vantum

q ad octauū. l. qn̄ d; fie-
ri restitutio. dt Tho.
ij. ii. q. lxij. q. statiz. qz sicut ac-
cipe rem alienā est h̄ iusticiaz
ita et retinere eaz. qz p hoc q
aliquis detinet rem alienā inui-
to dñō ipedit eum ab vsl rei
sue. et sic facit ei iniuriā. Ma-
nifestū ē aūt qz nec p modicū
t̄ps l; alicui ē pctō morari. Sz
q̄libet tenet statim pcam di-
mittere vel deserere. Ul̄ d̄r. q
si a facie colubri fuge peccatū
Et iō q̄libet tenet statim resti-
tueri vel dilatiōem petere ab
eo q pōt vsl rei cōcedere. et
sichdē teneantur de incertis cū
illud cēterogandum in pias
causas cū filio ecclie. si bu-
iūmodi psone hñtes restitu-
eremaneāt ita pauges cū fi-
lijs et familia q n̄ habeat vñ
vñat. fiat dicit Ray. vt dixi i
casu sili sup̄ inti. de decimis

Ibi aut̄ sic dicit. Si q̄s reti-
nuit decimas lōgo tpe. et nūc
veniat ad satisfactionē et po-
stulat ituitu dei et ecclie. et qz
bz ꝑuā subam sibi remitti qd
accepit tpe p̄terito. cū alie op-
teret cū sua familia mēdicare.
q̄uis ecclia oēs decimas pos-
set petere. si viderit istū contri-
tum et p̄ces eius initī verita-
ti. dz ei tanq̄ paupi diminu-
re vñ viuat. cū hoc eēt ei daru-
rus postea. xvi. q. i. c. qm̄. hec
Ray. qd intelligēdū videt y/
bi dāt decie d̄ morte putē de
iure cōi. Hā sec⁹ vbi de more
n̄ dāt. vel valde diminute. vi-
denf excusari. De h̄ tñ plene
hēs in p̄ma pte. ti. i. Et dt ibi
glo. Sui. qz illi q̄ resignat in
manu penitentiarij q̄ h̄ n̄ fa-
cerēt nisi penitentiarij restitu-
erent eis p̄ pte vel p̄ toto. qn̄
nescit cui sienda est restitutio
q n̄ credit eos eē in statu salu-
tis. Dicit etiā paulopost q n̄
est necessē q̄ fiat hmōi restitu-
tio in manu penitentiarij. dū
mō tñ sit pat̄ ad arbitriū ei⁹
vel alteri⁹ boni viri satisfac-
re. Dicit et q̄ in h̄ cāu ep̄ s q̄ ē
dispensator pauperz pōt dila-
tionē dare vel partem dimis-
tere vel etiam totum si vide-
rit ei expedire ad necessariam

Fo

CXXXVII

sustentationē illius tanq; ali
cuius a lteri paupiſ. ita tñ q
qnto vltius pōt gerat nego/
cū illius cui faciēda eſſ; resti/
tuio ſi pſona eius eēt nota/
vix exponendo illa q eēt re/
ſtuēda in vſus tales q ma/
gis ei poſſent pſicere q ad de/
um. Hec ibi. Si tenet certq;
ſoniſ que nolāt dare dilatio/
nē. d; ad petitionē iporū abſ/
q; dilatione ſatiſfacere vel ce/
dere bonis. q; fur r raptor ſp
eſt in mora. r iō ſp auget pec/
catū. ff. de 2di. fur. l. in re fur/
ti. vbi leſi egent r fame pereūt
ne interueniēte paululū mo/
ra inueniri nō valeant q redi/
manſ. dis. v. Semp em ē vi/
tanda mora vbi ē pīculū. dis.
xxviii. c. de Syracusane. r h eti/
om ſi oportet iſpum mendica/
re. Undenon dico habito re/
ſpectu ne egeat. Nam contra/
hoc nota extra de vſuris ca/
cum tu. tameu Guil. addit. ſi
ne culpa poſt accipere vite
necessaria. ſez extreame Ray.
Moderate ſibi vta retenta q
uſq; plene ſibi ſatiſfaciat Ho/
ſten. qo ſic dicit. Sed quid
ſi non immineat tale pīculuz
necessitatis r is q tenet reſti/
tuere non poſt induci ad re/
ſtitutionem statim facienda;

puta q discretus ſacerdos p̄t
conſcientiam ſuam informa/
re ex eo q intendit vtiliter ge/
rere negocium creditorū. Nam
ſi videt q aliter non poſt re/
cupare in ppetuū. vel non ita
cito vel ita p mode poſt recep/
to iuramento vel alia ſufficiē/
ti cautione ſi h̄e pōt dilatio/
nem pcedere. r ſub hac pditō
ne ſi hec adiplererit in talē di/
em peccatorēm abſoluere. Et
ſic creditor quod ei debet re/
cuperet. r peccator non rece/
dat a pſbytero despatus. hec
ille. qd in fine huius. h. ſ.
q abſoluat ſub pditione. h̄i
um afferit Guil. dicens. q ab/
ſolutio a peccatis nūq; debz
fieri ſub conditiōe. r ideo po/
tē dici q abſoluat ſimplicie
ſi eſt abſoluendus. ſed decla/
ret q non valebit abſolutio/
niſi adimplete promiſſum.
Guil. Archidiyaconus vero
ſup ca. ſi res. xiiii. q. vi. qui q/
rit utrum habenti reſtituere
debeat haberi respectus ne e/
geat. Et dicir videtur q ſic. ff.
de reg. iur. l. incondēnat. ff. 3
concel. bo. l. ij. Et ſic nota per
Ber. de ſolu. c. odoardus. et
facit ad hoc qd habet. xvi. q.
ij. quicunq;. Sed Innoç. p
no. in. c. cū tu. extra de vſuris

De restitutōe liber tertius

secus credūt s̄m canones. vt
ibi notāt Ala. Ber. & Hosti.
q̄ insoluz tenēt detētores
vſuraz & nō solū inq̄tū face-
re p̄nt. q̄ Hostien. i sū. dicit q̄
q̄ h̄nt ſtituere paulatī ſingu-
lis mensib⁹ ſoluāt creditorib⁹
ſi alicer non p̄nt ſine magno
ſui detrimēto put poterūt l̄
ponant ſe cum expoliatis.
q̄ ſi nullā p̄nt inuenire mīaz
apd eos abſq̄ dilatiōe tūc te-
nenē ſatisfacere vel bonis cre-
dere. qz p̄tōr ſq̄ ē in mora. ff.
de ɔdi. fur. l. in refurtua. ex-
tra de ſymo. c. cum in ecclia.
Multi tenēt dictū p̄cedens
tanq̄ equū. ſcz q̄ tenēt ſolute
re tūc p̄nt retēta ſibi vite cō/
moda. ar. de cō. diſ. v. c. diſci/
pulos. extra de fur. c. ſi quis.
Sed archi. ſuper. v. reddere.
eiusdē. c. ibi dič q̄ ſtatiz debz
reddere totū qđ p̄t. allegāſ
Tho. ij. ij. q. lxij. q̄ dicit q̄ ſta
tim fienda ē reſtō. dictum tñ
Tho. p̄t dici n̄ eē h̄ ſi ſane in/
teligaſ ut iſra diceſ. q̄ ſi in
qđā ſūma dī q̄ q̄ h̄nt reſtitue
re vſuras & male ablata & pro/
ponūt firmig reddere & n̄ p̄nt
ſtatiz. q̄ nolūt cū familiā ege
re vel mēdicare. & tñ incipiūt
intra poſſe ſatisfacere v̄z ta/
les p̄nt abſoluti & cōicari Rñ.

aut ſciūt pſonas certas aut n̄
& ſi ſciūt ip̄i habētes male ab/
lata. & ip̄i eriā q̄b⁹ debenſ hu/
iūſmōi nolūt tutū eſt q̄ de cō/
ſcia eoꝝ ſtent ad terminū ipo/
rum & voluntatem. Si vo ta/
les neſciūt dāna ſibi dataꝝ re/
uelatio poſſz eē pīculosa illis
q̄ volūt reſtituere tūc n̄ ē re/
uelandū illis. h̄ p̄ſumēdū qđ
professor cām illoꝝ v̄tūt agat.
& p̄fites intēdat & p̄mittat ſa/
tisfacere q̄ cito p̄t. q̄ hic h̄z
locū ratihabitio d̄ bono & eq̄
& tūc p̄fites abſoluti & cōicari
p̄t. q̄ eſt in via ſalutis. Si vo
oīno neſciā ſone q̄b⁹ eſtre
ſtitutio fienda. tūc liber in
potestate plativel discreti cō/
fessoris dare & cōſtituere ter/
minis p̄ficiēti ſic viderit necel/
ſitatē & p̄tritiōeſ el̄ & volūtā/
tē p̄mptam reſtituendi. & iſra
iſtū terminū tal̄ p̄t abſoluti et
cōicari. Itē vbi maior ē p̄tri/
tio ibi maior miſeria & venia
eſt fienda & remiſſio. & q̄ tot⁹
mūd⁹ fere ē iuolut⁹ in rapis.
ſic p̄ poſſe tuo curre p̄ medi/
um ne nimia ſecuritas vel re/
miſſio pīre faciat q̄s diſcreta
eſtas porat reuocare. Itē ſp̄
iiuriās & ſpoliās v̄l p̄plices
eoꝝ debēt hūl̄r poſtulare ve/
niā ab eis q̄s offeſdeſt ne illi

remaneat in rācoret malavo luntate. Quid aut̄ debeat sa cere vxor et familia raptoris et usurarij et hmōi q̄ n̄ hñt ni si d̄ obligat̄ restoni. habes su pra i ca. de rapina. h. xii. in si. Flota q̄ Ray. et Hosti. circa istā materiā restonis dicūt Hoc notēt sacerdotes et reti neat q̄ fm̄ q̄ maior vel minor fuerit fraus vel dolus vel vio lencia maior vel minor d̄ cē discretio iudicantis. et fm̄ h̄ i usuris q̄ fiūt in depositis ut di cū ē sup̄ i.c. de usuraria. q̄ oīno sunt restituende. tñ q̄ minor est ibi violentia q̄z in ceteris poterit confessor etiam cū sci tur persona cui fienda ē restitu tio magis moderare tps̄ resti tuendi retēta sibi vite pmoda et familiue sue. Quidam circa materiā istā dicūt et meo iudicio sat̄ rōnabilr̄ q̄ in certis casib⁹ nō tenet̄ q̄s ad statim re stituendū actualr̄. ctiā si habz modū aliquale ad restituendū et ab eo cui tenet̄ inuenire nō possit nec dilatiōe; nec remis siōem. sed subitā velit fieri si bi restonē. q̄n̄ vic̄ ex restitu tione statim vel statim restitu endo seq̄et inde euidentis vel pbabile dānū spūale vel tpa le notabile ipī restituens vel

alioz. qd̄ pponderaret dāno eī q̄ d̄ h̄re ex carētia illī rei Pōt aut̄ tale dānū cē triplex seu scādalū notabile vel dam nū. Periculū mortis. Infa mia guis. Periculū notabile mortalculpe. Rō aut̄ hmōi ē q̄ sc̄z tal̄ restitutio possit dif ferri. q̄ fm̄ Scotū creditor q̄ d̄ habere magis d̄ velle i hmōi calib⁹ vi maximū incō modū seu dānū el̄ q̄ h̄z restituere euitē in modica restitu tōis dilatiōe q̄z suū modicuz incōmodū vel damnū ex ca rentia ad tps̄ suerēi. Et si ob h̄ciatur q̄ restituere ē act⁹ ne gatini pcepti. q̄ fducitur seu explicat̄. p hoc q̄ est non reti nere alienū. sed pceptū negatiū nō obligat̄ sp̄ et ad semp. R̄ detur fm̄ Sco. q̄ alienū in iuste et inuito dño reti re sim plicer phibet̄. ppter ea sēp et ad sēp isto mō necesse ē saluti alienuz nō retinere. Sed q̄n̄ q̄s h̄z voluntatē et ppositum restituendi alienū. p tpe opoz tuno extūc tenet̄ domino rei volēte. i. velle debēte. Tlult at hoc dñs rei et si non actu elici to. tamen actu debito. et ho nesco. quia velle debet q̄ qui suum haberet retineat quois q̄ potuerit oportune. Et si

De restitutōe liber tertius

dicat. dñs rei h agit iuite. et qz
nō vult q p qntūcūqz tēpus
suū retineat. Dōm fm Scō.
q dño etiā inordinate volen-
te statiz rehabere suū et p dñs
h rectā rōnē nolente p ximuz
retinere suū. tūc tenens nō est
derentor ininstus. nā et depo-
sitū d3 redditōne strictissima
reddi cū repetit. vt. L. deposi-
tū. l. fi. et tñ iuitio dño volun-
tate inordinata cum repetit.
vt cum eo malū faciat sibi v̄l
alteri p̄t retineri. Et Aug. dīc
q multa bona sūt p̄standa in
uitis. dum eoz potius v̄tili-
tati q̄ voluntati cōsulif. dist.
pl. v. c. et q̄ emendat. et exēpluz
ponit. xiiij. q. iij. ca. ipa pie-
tas. de eo. s. q̄ h voluntatē suā
extrahit d domo ruitura. qd
laudabilr fit. q̄ Est g vñ ca/
sus cū imiet ex eius restituto
ne subita p̄iculū d amni incō
pabiliter p̄ualentis dāno qd
inde h3 creditor ex caretia rei
sue. puta cū ip̄e creditor ipu-
gnaret bonū p̄mune et bñdo
illam r̄ seu pecuniā quaz q̄s
de suo retinet magis posset i/
pugnare et p̄ualere h bonum
cōe. Nā tūc fm Richar. i. iij
non tenet illud restituere illi
sed fideliter reseruare. vt resti-
tuat sibi vel heredibus suis

qñ h fieri poterit sine p̄udi-
cio boni cōis. v̄l d̄positare il-
lud ordinando et puidēdo q̄
tpe suo restituat. Idem vide
tur dōm cū q̄s malevteref re
sua rehabita. puta gladio ad
occidendū se vel alium v̄l hu-
iūsmōi. Idem videt dōm cū
ex subita restitutōe ille q̄ resti-
tueret rem ablatam p̄ furtum
vel aliud viciū detegere et in
de infamaref. cuz fama sit qd
notabilius suba t pali. vñ ḡui
us reputa p̄ctm detractōis
q̄s furti. ceteri p̄ib fm Tho.
ij. ii. q. lxxij. t. vi. q. i. deterio-
res. Lū ḡ q̄libet debeat pui-
dere p̄seruatōi famcuse. ar. xij
q. i. ca. nolo. p̄t salis differre
restitutōem v̄sq ad tps quo
non dep̄hendaſ in criminē et
infamer si aliter p̄uideri p̄t.
Idem dōm est cū id qd debz
restitui non possit restitui nisi
faciendo magnas expensas
ad mittendū sibi. q̄ in remo/
tis est creditor. Tunc em qd
agendū ē habes sup̄ etiaz eo.
ti. c. iij. Et idem dōm q̄ mu-
lier h3 filiū p adulterium ne/
sciēte viro. vel supponit sibi
alienū p̄t q̄ nutrit de bonis
viri. vel etiā heres dimittit et
ppri⁹ fili⁹. cum teneat mater
talis de omnibus' quelpercū

pit talis filii bonis. s. putati-
ui p̄is. nō tñ d̄ reuclare fac-
tū qñ ex h̄ sc̄ref vel seq̄ pba-
bilr posset mors sua vel plis
talis. vel etiā notabilis famia
seu alia guia sc̄adala h̄ Ray.
et Jo. neapol. in quolibet. de
quo habes sup̄ plene eo. li. ti.
i.e. d̄ furto. vide ibi. Alius ca-
sus qñ ex hm̄i f̄stitutōe pos-
set seq̄ mors sp̄ualis seu pctm̄
mortale pbabilr in restituōe
vel familia eius. puta restitu-
endo q̄ habet aliena ad tātaz
venit paupertatem vel miseri-
am q̄ n̄ p̄t viuere vel puidere
filiis suis devictu et vestitu. et
cū sint alie nobil p̄ditionis
mendicare nimis erubescunt
ab amicis ad sufficiētā nō
inueniūt. laborare nesciūt vel
nō p̄nt quia puulivel infirmi
et sic restituēdo exponit p̄icu-
lo ip̄e cū familia sua furandi.
vel p̄sticuēd i filias. vel despe-
ratōis vb̄ i retinendo qđ ha-
bet alienū cū ip̄o et industria
sua puidere parce sibi et fami-
lia sue disponit ad sufficiētā
dum paulatim. Hoc sentire
videſ ſco. in. iij. Hen. in q̄
libet. vi. q. xxij. Et idem vi-
deſ dōm cum quis habet in-
ſtrumenta artis sue vñ ex labo-
re ſuo gubernat ſe et ſuos tyē

dendo vel tradēdo ea vt resti-
tuat ſuis creditorib⁹ nō pote-
rit laborare et inde lucrari. pu-
ta libroſ q̄ ad iuris pitos et me-
dicos. ferramenta q̄ ad artifi-
ces. Laborando aut̄ cū p̄dic-
tis ultra ſuſtentatiōe ſuā po-
terit in futurū paulatim ſatis-
facere. Nec credo eſſe h̄ qđ
dicit Tho. h̄. ii. q. leij. s. q̄ ſta-
tim reſtituendū ē alienū ſum-
plicie. Nō em̄ ita amare ſba
accienda ſunt dicit lex h̄ ci-
nīl. et in ſacra ſcriptura ſtatī
d̄ fieri qđ in pl̄ico tpc. vt p̄z
Malach. iii. Statim veniet
ad tēplū et c. et p̄cipue cū ex cā
ita vrgenti diſſertur vt dictū
eſt. Poteſt etiam multipl̄r ca-
pi in iure. et non ſolū pro po-
tentia facti ſed iuris et cōmo-
ditatis. vt p̄t. xxij. q. ii. ca-
faciat in glo. Hec tñ non ſūt
p̄dicanda ne paretur via de-
tentioi alienor̄ ad qđ nimis
pſone ſūt iclinata. h̄ cū mag-
discretiōe in p̄felliōe et pſilijs
tractāda. et cū mltis circūſtā-
tis pſiderāda q̄ honestent fa-
ctū. Ad hoc etiā facit qđ dīc
Johā. neapol. in q̄libet. ix. q
xxij. et Rich. in. iij. et Pet. de
palu. Item potenti resticue-
re mala ablata ſtatim q̄ritur.
vrum ſufficiat relinqueret in

De restitutōe liber tertius

testamento vel in instrumēto
q̄ heredes restituant. Rūdet
ad h̄ Jo. neapol. in. ix. q̄libet
q. xxij. q̄ hoc sufficit i duob̄
casib̄ tñ q̄ Prim⁹ ē qñ hñs
male ablata credit vere ⁊ pro
certo v̄l q̄si p̄ certo. q̄ tal' retē
tētio n̄ sit ḥ voluntatē dñi. tal'
em̄ retentio n̄ ē iuriosa v̄l in/
iusta. null⁹ em̄ pati⁊ iusticiā
volens. vt dñr. v. ethicorum.
¶ Sc̄ds casus qñ tal' retētio
rei alienē est ḥ voluntatē dñi.
S̄ inordinata. puta cū n̄ red/
dit gladi⁹ furioso cū repetit
ipm̄ in furia. H̄ em̄ iuste sit. vt
xxij. q. ij. c. ne q̄s. Et silt h̄ est
qñ vult̄ suā statī h̄ e q̄m re/
tinēs n̄ pōt dare sine notabi/
li damno suo. ⁊ ecōtra ille cu/
ius est p̄t sine dāno ⁊ incōmo/
do carere ad tps. Extra istos
casus n̄ sufficit ad salutē nisi
statim restituat. Rō est. q̄ de
necessitate salutis ē vitare pec/
catū mortale. sed n̄ solū au/
ferre alienū. sed etiā detentio
rei alienē extra p̄dictos casus
ē mortale. q̄ ḥ iusticiā q̄ cuz
faciat iniuriā p̄tio. ⁊ hoc cuz
p̄t restituere. Un⁹ n̄ suffic̄ ad
salutē tali relinq̄re in instrum̄
to vel p̄ testam̄tū q̄ heredes
restituāt. sed de necessitate sa/
lutis ē statim restituere si pōt

S̄ si ille cui⁹ ē res v̄l cui ob/
ligač n̄ p̄t illa re carere sine in/
cōmodo suo etiā ad tps op̄z
q̄ restituat etiam cū maḡicō
modo suo. n̄ sufficeret dimit/
tere p̄ testamentū. ¶ Tertius
casus excusans a redd̄e subi/
ta est. cū ex h̄ imineret piculū
mortis corporis. Et nota fm̄
Richar. in. iij. dis. xv. q̄ si ille
q̄dānū intulit h̄z aliquid ultra
necessitatē sustentatiōis natu/
re. q̄uis sibi necessariū ad vi/
cū fm̄ decentiā sue p̄sonē re/
stituere tenet. Non em̄ licitus
est de alieno viuere cū secula/
ri honore. Si aut̄ nō h̄z n̄
necessaria ad sustentatiōz na/
ture tunc subdistinguēdūz ē.
quia aut̄ iste q̄ est passus dā/
nū n̄ indiget ad sustentatiōz
nature eo qđ ab eo ablatū ē. ⁊
ille q̄ abstulit p̄t retinere ⁊ re/
stituere nō tenetur. q̄ ex iure
naſe licitus est vnicuiq̄ v̄lus
possessionis necessarie ad su/
stentatiōz nature. Extrema
em̄ necessitas facit omnia cō/
munia. ff. ad. l. rodiam. de ia/
ctu. l. ij. §. cum in eadem. in te/
xtu et glosa. Aut̄ indiget ad
sustentationem nature. eo q̄
ablatum est. ⁊ tunc subdistinguo.
quia aut̄ primus. id est
dominus ipsius rei indiget

ista re ad sustentatōz sue nature
re p̄usq̄ fuit necessaria ad su-
stentationē nature illi⁹ q̄ ab/
stulit. aut eodē tpe vterq; idī/
gens fac⁹ ē ista re ad sustenta/
tiōz sue nature. aut iste q̄ ab/
stulit factus ē indigēs re ista
ad sustentatiōz sue nature p̄
utq; iste a q̄ ablata ē. Primo
mō ⁊ scđo p̄t dici sine p̄indi/
cio q̄ iste q̄ abstulit rē istā te/
neat restituere illi a quo abstu/
lit. q̄ nunq̄ facta fuit res illi⁹
q̄ ea abstulit. s̄ sp remansit il/
lius de iure. postq; sum in
statu in q̄res mea necessaria ē
mibi ad sustentatiōem nature
nō p̄t fieri alter⁹ me ī dicen/
te. Si tertio mō. tūc ille q̄ ab/
stulit restituere nō tenet quia
ab isto tpe q̄ facta est necessa/
ria sibi acq̄situ fuit ius in illa
re illi qui abstulit. Et iō quā/
uis damnū passus veniat po/
stea ad statu in q̄ res sibi abla/
ta eēt sibi necessaria ad sus/
tentatiōem nature. n̄ p̄p̄ h̄ habz
maius ius ī ista re q̄ iste q̄ ea
abstulit. nisi iste qui eam ab/
stulit deuenisset ad statum in
quo amplius res ista non eēt
sibi necessaria ad sustentatiōz
nature. Idem p̄ totum Pet.
de pal. in. iiii. ⁊ Ego: Ex p̄di/
cis boyz patet q̄ tales q̄ b̄st

restituere ⁊ si retineat sibi qđ/
ammō necessaria ad sustenta/
tiōz sui ⁊ familie ad vitāduz
multa picula anīe ⁊ corporis q̄
v̄silr seq̄ possent bonis suis
cedēdo ⁊ oib⁹ se expoliādo p̄
restōe fienda. qđ forte tutius
esset restituere ⁊ in deo cōfide/
re. etiaz si opteret mendicare
fm Ray. Ad h̄ nō vidēt tene/
ri d̄ necessitate salutis. tñ n̄ de/
bent tales laute viuere ⁊ p̄s/
pose vestiri cū familijs. ⁊ fili/
as suas cū magnis dotib⁹ nu/
ptui tradere. sicut si nō essent
obligati restōni. sed p̄ce viue/
re ⁊ puas dotes tradere. Et si
n̄ p̄nt nobili v̄l mercatori nu/
ptui dare debēt artifici et ple/
beio tradere. ⁊ alia supflua re/
secare. Lñz multa ḡ prudētia
h̄ negociū agendū ē. cum ef/
ficaciter idēnē facere qđ p̄nt
ad restituendū tñ alijs se bñ
h̄re. ⁊ cuz timore dei credo q̄
p̄nt absolui ⁊ cōicare Qui at
⁊ de eo qđ p̄nt sp̄ procrastinat ⁊
annuatiz regiunz p̄mittere cō/
fessoribus restitucionem face/
re. ⁊ postea non faciunt nō vi/
denēt absolviendi nisi prius
faciant vel disponant effica/
citer negocium vt habeat exe/
cutionē. ⁊ mltos min⁹ ei p̄mit
ti debz cōio sumi. q̄tuz dico

De restitutōe liber tertius

spectat ad siliū p̄fessoris. Nā
 q̄tū ad sacerdotē q̄ h̄z cōica-
 recū ille se i manifesto ad h̄ i-
 gerit. qd iuris habes in t̄cia p-
 testi. eo. ¶ De usur. r̄js at ma-
 nifestis quō sit agēdū cū eis i
 restitutōe et collatōe sacramē-
 toz. habes. s. eo. c. de usuris.
 Possent etiā tales petere re-
 missionē a creditorib⁹ quā si
 sine fraude spōce obtinet nō
 ip̄is ampli⁹ obligant. nec eti-
 am pauperib⁹ illa remissa eis
 dare tenent. Nō tñ decēs eēt
 ut dices a pauge et indigēs
 parū a multū indigente pete-
 ret remissiōem. ¶ Querit vtr
 ep̄s clapsis tribus v̄l. iiii. xxx
 vel. xl. annis possit agere ḥ be-
 redes vel possessores bonorū
 q̄ndam illius q̄ in testamen-
 to reliqt mille libras soluen-
 das nomine usurarū incerta-
 rū. cū de extorsione dicatur v/
 surarū nō appareat nisi q̄ cō-
 fessioz dicti testatoris. Rñd
 Lau. p. Fede. q̄ cuz actio q̄
 cōpetit ex testamēto v̄l. cōdi-
 tio q̄ cōpetit ep̄o p. l. nulli. L.
 de epi. et cle. sūt plonalis et spa-
 tio. xxx. annoz claudat p̄ p̄s
 L. de p̄scrip. xxx. vel. xl. anno
 rū. iō ḥ heredes bōa fide pos-
 sidentes. q̄ sp̄ p̄sumit nō com-
 petit actio ad dictas mille li-
 bras. nisi p̄baret heredē malā
 fidē habuisse et sciuisse yicius
 et crimen defuncti. q̄ cāu d; i/
 telligi. ca. tu a nos. cum si. Et
 idē si ḥ extorsione appareat q̄
 aliud q̄ p̄ testamentū. Quo
 aut ad possessores bonoz in
 q̄s p̄ testatorē vel eius heredē
 bona sūt alienata. nō ē aliquid
 dub iū si possederūt spacio. x
 annoz. q̄r actō p̄sonalis non
 cōpetit ḥ successorem singula-
 rē. vt. l. i. h. heres. ff. ad trebel.
 Nec obstant p̄mo dicta. s. q̄
 acōnes ep̄o p̄tententes durat
 xl. annis. q̄ intelligit h̄ delac-
 tionib⁹ cōpetentib⁹ ep̄am vel
 ecclesib⁹ collegiatis. sed hic n̄
 cōpetit actio ep̄o vt ep̄o. sed vt
 iconomo et administratori bo/
 norum pauperum. ¶ Queri-
 tur quid si premisso generali
 edicto q̄ quicunq̄ dederit v/
 surarū noīe aliquid tali ve-
 niat infra tot dies r̄c. Si ne-
 mo veniat. nec etiam aliquas
 usuras certas usurarius assi-
 gnauerit infra terminum sibi
 ad id statutū lataḡ est senten-
 tia p̄ ep̄um declarās illas esse
 certas. vtrū usurarius sit tu-
 tus si postea appareant p̄so-
 ne certe quibus est restitutio
 fieda. Federic⁹ ḥ sensis sentit
 q̄ sic. etiam quo ad illos qui

tunc erant extra dyocesum. factetur tñ q̄ talib⁹ ppetit reme/ diū ptra ep̄m vel paupes. sed cogita dicit Lau. an sit verū et ñrū practicaf qñ nō ē de terminatū q̄ oia veniant sub noīe incertoꝝ. hoc est qñ non fit taxatio vere. et fm quantis tate ad quā ascendit. sed mi- nor. et fm q̄ inter eos duētuz est et de h̄ iudici. p cui⁹ s̄ua a- lio nō dato psumitur q̄ stat te gitime. An at talis practica- sit iuri ñsona tuipevide. Prō pri⁹ tñ sūt epi ad eius obserua- tioꝝ. q̄ p seip̄is incerta ibur- sant. nec ad illoꝝ volunt resti- tutionē venire vel teneri. s̄z fit certa taxatio fm puentionez fm q̄ mor⁹ est. que tñ an pos- sit de iur⁹ fieri videndum est. Querit etiam Archid. q̄ si q̄s decedens relinq̄t sibi here- dem ex testamento vel ab in- testato. t̄ordinavit qndaz exe- cutorez tñ ad emendā suoruz forefacioꝝ q̄ decedens tempe- moris sue creditorib⁹ teneba- tur. et iā termini solutiōis flu- perant. Dicit rñdendo q̄ iste executor debita hmōi soluere tenet. et p̄t sueniri. q̄ elapsis terminis solutiōis cepit ini- riari creditorib⁹ in nō soluen- do defūct⁹. Ex pcepto autem

dñi ē soluto facēda. ar. xi. q. i. c. maguū. xiiij. q. vi. ca. tribu- tū. q̄ peccat in termio nō sol- uedo. tū q̄ frangit pmissum extra de pact⁹. ca. i. et. ii. tū q̄a illo elapso inuito dño detinet alienū. ff. de excep. dolil. l. ii. S. circa. et hoc tenent q̄dam. s. vt noīe forefactoꝝ hoc cāveni- ant debita q̄ terminus solu- tōis tpe mortis elapsis erat et p illis agi posset. Sec⁹ de debitis q̄x termi⁹ n̄ aduenerat Et ita notat spe. in Rubri. q̄ liter scripta i iudicio pferri. S. nūc vo. ¶ De eo vō demū cui datū ē aliquid p errorē dic̄ Jo. derip. in tractatu de ñctibus q̄ in tali datioꝝ aut est error p sone vel fortune. vel alteri⁹ co- ditōis apposite Si pmo mō puta insēdo dare petro et do- martino. tunc martinus tene- tur acceptum restituere v̄l dā- ti vel illi cui intendebat dare. ar. xxiij. q. i. h. i. Si vero error fortunē. puta intendo tibi da- re vt pauperi et tu es diues. dicitur q̄ sic acceptum tene- tur restituere danti vel alicui⁹ pauperi. nisi recipiens inte- rim effectus fuisset pauper. ¶ Si vero sit error alicuius alterius conditionis. Pūca si ego credo te esse sanctum

De restitutōe liber tertius

cū tu n̄ sis. & iō dono tibi vel
credo te celebraturū missas.
iō do tibi. & si receptoris cō
stat de p̄cisa intētōe dāt̄. s. qz
al's n̄ daret nisi ista p̄ditio sb
eset. talis error obligat ad re
stituendū receptū. aut ad suf
ficienter supplendum p̄ se v̄l
aliū intētōem dāt̄. q̄rū rō ē
qz cū res in istuz nō transeat.
nisi eo mō q̄rult dans trāsser
res si nō existat p̄ditio in ipsuz
res non trāsser. Alij aut̄ di
cunt q̄ ad talē restitutiōez ta
lis error non obligat. nisi ipa
p̄ditio circa quaz errat eēt cā
motiuā & final' talis datōis.
qđ pbāt p̄ sile. Do tibi libras
cētū. q̄ credo te eē amicū me
uz. dato q̄ accipiēs n̄ sit ami
cus me⁹. n̄ obligat ad restitu
tiōez. Si aut̄ amicitia sit cā
ppt quā do tibi cētū libras.
I. si sis amicus meus. & nisi a
amicus fueris obligaris ad re
stitutiōz. Ex his p̄z q̄ q̄stōes
scī anthonij vel alij q̄cunq̄
nullo mō p̄n̄t sibi retinere ea
q̄ illis paupib⁹ vel loc⁹ p̄ q̄b⁹
petuit dant̄. q̄ h̄ ē error p̄sone
Ulerūt̄ q̄ null⁹ tenet p̄prijs
stipēdūs militare. ne causas
alioz agere ad suas expensas
vico q̄ tales p̄n̄tiuere sup̄ q̄
stus q̄s faciūt. & p̄t eis mo-

deratū salariū dari. Hec ille.
Illa q̄o que dant̄ eis ex men
dacijs eoz q̄stoꝝ. vīc̄ qz asse
rūt q̄ dicet multe missa p̄ dā
tib⁹. v̄l habebūt talē indulgē
tiā. vel absoluēnt avōtis eoz
vel a casib⁹ reseruat̄. vel qđ
fient lectisternia in hospitali
debmōi. p̄ q̄b⁹ illi dāt̄ al's nō
daturi. cū nec talia fiunt v̄l ve
ra sūt totū ē rapina. & restitui
dūt dantib⁹ ea. vel paupib⁹
erogari. ar. xiiij. q. v. c. nō sane

Finit libellus de restituti
onib⁹ fratrib⁹ Antonini archi
episcopi Florentini. in q̄ dis
fuse tractas de hac materia.